

Carl Jensen, M. C. Jensen, Jensen (Aale), Kloppenborg-Skrumsager, Olga Knudsen, N. K. Kristensen, Thomas Larsen, Hans Nielsen og C. F. Sørensen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 29. April 1913 om Apotekervæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2609.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Birch: Før jeg gaar over til at tale om det foreliggende Lovforslag, vil jeg gerne af Hensyn til den Interesse, der ude i Befolkningen næres for Apotekersagen eller maaske mere for de saakaldte Apotekerpriser, ganske kort give en Fremstilling af, paa hvilket Grundlag vor nuværende Apotekerordning hviler. Apotekerordningen sigter paa det Maal, som den saakaldte Medicinalkommission af 1908 har opstillet, nemlig: God Medicin, billig Medicin og let Adgang til Medicin. De to første Formaal har man søgt fyldestgjort ved at give Eneret paa Salg af Medicin og lignende Varer til Apotekerne og ved at give Eneret paa Tilvirkning eller Fremstilling af Medicin og lignende Varer til farmaceutiske Kandidater, og man har endelig forbeholdt Staten baade at bestemme Priserne paa og at kontrolere Kvaliteten af Medicinalvarer. Det tredje Formaal: Let Adgang til Medicin, har man søgt fyldestgjort paa den Maade, at man har bestræbt sig for at gøre det muligt i Landets tyndt befolkede Egne at oprette Apoteker derigennem, at man har paalagt de større personlige Privilegier at svare en Afgift, som kan nærme sig til Halvdelen af Nettoindtægten, og som gaar til den saakaldte Apotekerfond, af hvilken der svares dels visse Pensioner og lignende, dels — og først og fremmest — en Afgift til de Apoteker, der er saa smaa, at de ikke kan byde de dér ansatte og Indehaverne et passende Udkomme.

Det foreliggende Lovforslag gaar nu, bortset fra, at der træffes visse Bestemmelser med Hensyn til Fondens Kapitalanbringelser og med Hensyn til Adgangen til Pension og lignende, hovedsagelig ud paa tre Formaal. Det gaar først ud paa at foretage en Forhøjelse af de Indtægtsgrænser, der er bestemmende for, hvilke Apoteker der skal have Tilskud, og dernæst en Forhøjelse

af de Indtægtsgrænser, der er bestemmende med Hensyn til, hvilke Apoteker der skal ind under den stærke Progression, der ligger i Afgiften til Apotekerfonden. Jeg kan straks paa mit Partis Vegne sige, at vi stiller os velvilligt overfor disse to Forslag, idet vi finder, at de er selvfølgelige i Betragtning af den betydelige Forskydning i Pengenes Købevne, som har fundet Sted fra 1913, da disse Forhold sidst var til Behandling her i Rigsdagen, til Dato. Vi finder det ogsaa selvfølgelig af den Grund, at dette Forhold Aar efter Aar i de senere Aar har været ordnet paa Tillægsbevillingsloven. Vi stiller os altsaa imødekommende heroverfor. En anden Sag er det med Hensyn til det tredje Punkt, som gaar ud paa en Nedsættelse af Apotekerafgiften for de Apoteker, der overhovedet yder Afgift. Her kan jeg ikke se andet, end at man kommer ind paa noget, som er unaturligt. De Afgifter, der her er Tale om, er jo i Hovedsagen fastsat ved Lov af 10. April 1895, saa at, saa vidt jeg kan se, samtlige de personlige Privilegier, som er uddelt i den sidste Menneskealder, er uddelt paa Basis af, at Apoteket skulde svare de Afgifter, der hidtil har eksisteret. Jeg kan da ikke se, at der er nogen rimelig Grund til, at man nu skal forære de nuværende Indehavere af disse personlige Privilegier et Beløb, der drejer sig om ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarligt. Jeg har faaet det Indtryk af Ministerens Forelæggelsestale og af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, at heller ikke Ministeren er meget varm for denne Tanke. Den Begrundelse, der fremføres i Bemærkningerne, gaar navnlig ud paa, at denne Nedsættelse af Afgiften skulde berede Vejen for en Nedsættelse af Medicinaltaksterne. Jeg tror ikke, Befolkningen vil føle sig beroliget ved denne Udsigt til Nedsættelse. Man holder nu en Gang mere af een Fugl i Haanden end af ti paa Taget, og jeg personlig vilde føle mig stærkt beroliget, hvis man gik den modsatte Vej, hvis man først nedsatte Taksterne og lod dette berede Vejen for en Nedsættelse af Apotekerafgiften.

Jeg har søgt meget for at finde en virkelig Begrundelse i de Motiver, der foreligger for Forslaget — jeg tænker her paa den Betænkning, der foreligger fra et Udvalg af 1921, som har stillet Forslag om denne Sag —, men den hovedsagelige Begrundelse er blot, at man mener, der ikke mere er Brug for disse Penge, at Fondens Formaal kan fyldestgøres med et langt mindre Beløb end den Indtægt, Fondens nu har. Denne Begrundelse synes jeg ikke er tilstrækkelig. Apotekerfondens Formaal